

عنوان مقاله:

مفهوم توسعه میان افزا و مزایا و موانع آن در شهر با تاکید بر رشد هوشمند شهری

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی فناوری های نوین در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سید سعیده مرجایی - کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان، همدان، ایران

مهرداد حاجیان زیدی - مدرس گروه معماری دانشگاه تهران، دانشکده هنرهای زیبا، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

دهه 1970 آغاز واکنش و انتقاد جامعه شهرسازی نسبت به پیامدهای منفی و مخرب توسعه پراکنده رویی بود بنابراین این آغاز تغییر سیاست های توسعه شهری از توسعه برون زا به توسعه درونزا در پاسخگویی به چالش های پراکنده- رویی میباشد. هدف از توسعه درونزا استفاده از اراضی و فضاهای ناکارآمد داخلی شهر در راستای توسعه شهر است. یکی از بارزترین نمودهای ناپایداری اغلب شهرها، وجود پهنه های نسبتا وسیع رها شده یا حامل کاربری های غیر شهری، مزاحم متروکه در درون و یا حاشیه آنها میباشد که باعث ناپایداری هایی در ابعاد مختلف شهرها شده است. تیوری رشد هوشمند به منظور ساماندهی فضای شهری یکی از شیوه های کنترل نظام کاربری اراضی شهری است. در این پژوهش با رویکرد توسعه میان افزا به عنوان یکی از استراتژی های رشد هوشمند، به راهبردهایی جهت توسعه و مدیریت توسعه زمین شهری میپردازیم. و در این راستا به بررسی مفهوم توسعه میان افزا و مزایا و موانع آن با رویکرد رشد هوشمند شهری پرداخته و با استفاده از روش توصیفی- کتابخانه ای به نتایجی میرسیم که نشان میدهد استفاده از رویکرد توسعه میان افزا استفاده از ظرفیت های درونی شهر در جهت مدیریت توسعه زمین و اجتناب از رشد بی رویه شهری، با رعایت اصول رشد هوشمند شهری میتواند راهکاری مناسب در جهت پراکنده رویی شهری باشد

کلمات کلیدی:

توسعه میان افزا، رشد هوشمند شهری، توسعه، شهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/703059>

